

מזמ:

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

דלדס מקנה דבר שלג נאל לעולם אלס משוס דלדין קי"ל דלין אלס מקנה וצמילמיה דרבל לחודיה לא גני בלל רב כהנל דמדרכל לא הוה שמעינן שיוכל להננות בדבר שלג נאל לעולם דלע"ג דרבל קלי אמונות שלג בלל לעולם תמס אינו חידוש מלי שאין לה מוונות דלטו אי לה ליעול לעוונות בעל כרחה דכשרולל חזרת ולי זה ולא קמ"ל רב הונל אלל שיוכל להפקיע מעשה ידיו מעגלה ולי"ת רב דפסיק בפי הכוזב (מבויט דף פד: ושם) כרש"ג דלמר אלס מתה יירשנה אפי' כנב לה דין ודברים אין לי בנכסיך בחייך וצמותך ולא מטעמיה דלחיו סבר ירושת בעל דלזרייתל ורב סבר ירושת בעל דרבנן ומכמים ועל חיווק לדבריהם כשל תורה מלי שגל דמפירות יכול להסתלק משוס דהו דרבנן וש לומר דשלי ירושה דנפלה קמיה דבעל יורשי האשה כנכרים הם בלמות ירושה לגני בעל ולקן אין יכול להסתלק אלל הבל מנכסי מלוג יכול להסתלק שיחירו ניד מי שהן עכשיו

דהיינו ניד האשה ועוד מלימר דלל עשו חיווק אלל דבר יש לו שורש הנהגה גבול ירושה דלכיל דלזרייתל אלל דבר דלכיל כותיה דלזרייתל לא עבוד רבנן חיווק אי נמי פירות דלל שכימי לא עבוד חיווק דלזרייתל בריס אלע"פ (שם דף נו: ו) לכל יש תמובה ולא לכל יש פירות דלל שכימי כמו ירושה דלל קן אשה אינה לה נכסי קן ברזל שירש בעל דלפי' כמשיאים ימותה חן (ממנות דף סו: ו) לא יפחחו לה מני וזו הלכך ירושת לאן ברזל שכימי ולא פלוג רבנן בירושת בעל דכל ירושת אין יכול להננות אלל פירות דלל שכימי דלכיל טובל שאין להם נכסי מלוג לא עשו חיווק:

יבולה אשה שראבד אבע"ה כו'. פי' בקונטרס ובי קלמר נמי אינו מקבל (ו) פרקויה ואינו חושש בפירות נכסי מלוג שלה שתקנו לי דמעולל התנאי בעודה ארוסה שעדיין לא זכה דפרקועמיה לפירות וקלת היה נראה להכ"כ"א להביא רחיה לדבריו מדמתי' פ' נערה דשפתתה (שם דף מו: ו) אלס ד"ה ימתן תקנו פרקויה ימתה פירות שמיס דפירי עיקר ויכול לומר כן דהל' בפי' אלע"פ (שם דף נח: ושם) פריך אמילתל דרב הונל דהכל מהל דקמי תקנו מוונות תחת מעשה ידיו ומשני אימל חוקק מעשה ידיו תחת מוונות ומ"מ (ו) לומר כרש"כ דלי אפטר לומר כן דלדרכה פרקויה עיקר כמו שמדקדק ר"ח בנחותה פ' נערה (דף מו: ו) דלמר מלי לפיכך בעל אולל כפרות מהו דמתימ' מיכל לא יכליניהו אנוחי נימניהו כו' קמ"ל דהל עדיפל דוימתין דלל מלו ופריך לה מדרייה וקלמר נמי תמס לעיל בשלמל בעל תקינו ליה רבנן פירות דלי אישתגלי' הויל ליה איביה ומינעו ולא פריק משמע דלטובת האשה נתקן וירוש' (ו) נערה קלמר בהדיל אהל דתנן בשלמל דלפרוק עליו בעל שאולל פירות בחייה בעל שאמר אי אפשי ללכול ולא לפרוק אין שומעין לו והל דתנן פרקויה תחת פירות אלע"ג דפרקויה עיקר לא מני הבל אלל ללשמועי' שלל חוכל האשה לומר איני נפדתי ואינו נותנל פירות ואלע"ג דלטובתה נתקן שלל טעמ' בני הנוכדי כוכבים ועוד דלל דמי למוונות שיכולה לומר איני ניונת ואינו עושה דהתם לא מפקעת תקנת מעשה ידיו אלס אינה עושה ולינה ניונת היום למחר מעשה ותהל ניונת אלל אלס אמרה איני נפדתי ואינו נותנל פירות הרי מפקעת לגמרי תקנת פירות דפירות של כל ימיה אלס תחת פרקויה אי"ג אלס פירות שמיס דדיו כידה שהוא וזכה בגוף הקרקע אלל מעשה ידיו היחך וזכה בהן שאיןן בעין דלל שייך למימר שזכה בגוף הידים וכענין זה מלינו דר"ל דפליג ארב הונל בפי' אלע"פ וסבר דמעשה ידיו עיקר ואינו מגיה דבריימל אלל תני תקנו מוונות תחת מעשה ידיו דקתני אפי' לומר ר"ת דלין בעל יכול לומר לה היכל דלל ספקה ללי מעשה ידיו למוונותין דמיוכה בהדיל בפי' דגיטין (דף יג: ו) בריש המדיר (מבויט דף ע: ד) פריך אי דלל ספקה דהרל קושיא לדוכמה כיון דמשעבד לה היכי מלי מדיר לה: ד"ג בפי' ר"ח ואחת שהבנים אין שום משלו. וה"פ אהל שכנב לה בכמותה במנה ומלחיה וצמה שאלס נתן משלו שייך לשון כתיבה ולא לשון יחוד כגון הכוזב כל נכסיו לבניו ואחת שידל לה בכמותה תחת הנדויה שהביאה מנית אביה כו' נדויה נמי נקראת כמותה דכפי' נערה שנתפתתה (שם דף מו: ושם) קמי דקנתה תחת כמותה דהיינו תחת נדויהיה דתחת מנה מלחיה אלס קלמר' דכסוף הוהל פירקל (דף נג: קלמר' דלרוס' סו: א) וליה לה כקורה ואחת שהכניס לה שום משלו ששס לה שדה כנגד חוספתה שהוסף לה משלו על מנה ומלחיה וגי' עניני ממון אלו כותבין בכמותה כסדר זה תחלה מנה ומלחיה ואח"כ נדויה שביאה עמה דהעגלת ליה ואחר כך ופי' חתן והוסף לה ממליה כו' וביקונו כו' פירס כן:

בכפופה. כלומר אחת מן הג' שדות הוא שדה ששיעבד לה בפי' והוכיר הוהל שדה כשטר הכמותה שעבד לה וסמכה דעתה עליה טפי משאר נכסים. מיהו כל נכסיו ממי שעבד לה שכן כנב לה כל נכסי אחרלן לכתובתך ומיהו לא הוכיר ולא סיים מכולל בפי' בחוק שטר הכמותה כי אלס זה לבדו: ואחת

נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר אדם יכול להטות עליה קודם שחנא שלא יירשנה כגון דקלמר דין ודברים אין לי על אומה נחלה העמידה לכל לי כלומר לא יחל לי דין ודברים: ודברכל. כלומר ובאחו נחלה מועיל התנאי נחלה הבאה לו בתקנת חכמים כדרכל אלל בנחלה דלזרייתל כגון דין ודברים אין לי בירושת איני כשומות לא ויעיל התנאי דבעל כרחו שלו יחל אלל' אי ימנה ללחריס לשון מתינה: אי אפשי **בפנקת חכמים**. שעשו להנחלי: כגון ואלס. דלקמן דמדרכנן היל: שומעין לו. דבעל כרחו דלזרייש לא יחזרה חכמים שאל אינו חושש בעודה עשה לו חכמים לא יתן לו בעל כרחו שלדעתו תקנה חכמים: מלי כגון ואלס. בלחו תקנה חכמים היו מדברים בבמה"ד שעליה אמר רבא כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים וכו' ואלס התקנה שנתן מדברים בה שומעין לו: כדרכ הונל אמר רב. כלומר מתקנת מוונות שהבעל נתן ללשה היו עסקים

בנית המדרש והוא נוטל מלאת ידיו מחמתו וכו' אמר רבא כגון ואלס התקנה שקטנו חכמים מוונות האשה לטובתה אלס אומרתי אי אפשי בתקנת חכמים כזו התקנה שקטנו לטובת דהל דלדיי אינה טוביה דמלאת ידיו עדיף על מוונותיו און משלי ואעשה מלאתה לעצמי שומעין לה. ואחל אלשמועינן כרב הונל אמר רב שיכולה אשה לומר לבעלה איני ניונת משלך ואינו עושה מלאתה לך כי אלס לעצמי דממנר טעמל כמותות (דף נח: ו) קסבר מווי עיקר לומר תחלה תקנו עיקר מוונות ללשה מן הבעל בע"כ בין תעשה בין לא תעשה ואח"כ תקנו מלאתה תחת מוונות שלל תחיה לה איביה וכיון דלטובתה נכתובו לתקן לה מוונות תחלה והיל עוקרת לומר איני מפילה בתקנה זו איני חוששת למוונותיו הרשות בידה וכיון דעקרה תקנת המוונות גס תקנת מלאתה ידיו לבעלה בעלה ממילל דכיון דמוונות אין לה גס הבעל לא יטול מלאתה ידיו והכל נחלה הבאה לו ללדס ללחר מכחן המוונות עתדיה לזכ וכל יום. וה"ה לפירות של נכסי מלוג שתקנו חכמים לבעל פירוניה תחת פרקויה (שם מו: ו) כ"ש וכ"ש אלס אמר אינו מקבל עלי תקנת פרקויה ואינו חושש בפירות נכסי מלוג שתקנו לי דמעולל התנאי בעודה ארוסה שעדיין לא זכה דפרקועמיה לפירות. והיינו דלזכרין נמתי' למיני' (ועל מ"ג) דלין לליס חוקה נכסי מלוג לומר קווח הויל בדי דלע"ג דכנב לו לקיים כמרתה ואלס מוכרה לו אשמו נכסי מלוג שלה שתקו ולא מיחתה לבעלה דמני אמרה נחת רוח עשיתי לבעלי ששתקתי אלל מעולם לא מכרתי לו: ומקשי גמרא הל רליה י. דקתני מתי' אין לליס חוקה שאין חוקה מועלת לו לקיים חקתו אלל רליית עדים או שטר דעלל מיהו כמרתה ואלס מוכרה לו אשמו נכסי מלוג שלה קנה: סימל נחת רוח עשיתי לבעלי. שמכרתי לו שלל יכעוס עלי אלל לא היה בדעמי להקנותו דלל דמי לתלוייו וכו' (ועל מו: ו) דלע"ג אונסי' גמר ומקני אלל הבל דליכל אונס כ"כ לא גמרה ואקנייה: מו' אלס. דכי עבי יבולה אשה לטעון ללחריס שקנו ובעלה וכ"ש (ה) שמכרה לבעלה עמנו: לקח מן האיש. מן הבעל. כל דקרקעותיו משעבדים לכמותה אשמו והויה ולמחר אלס ימות אי יגרשנה מטרופי מלקוחות אלס לא מתלל בני חורין שכן כנב לה כל נכסי אחרלן וערבנן לכתובתך כמס' כתובות (דף נה: ו). וסוד. זה הלוקח ומלך מן האשה נתן לה דבר מועט וקנתה ממנו דלל שלל חטרופי ממני חוב כמותה: מקחו בעל. לא בעל בעל ממש שכל זמן שיהיה הבעל ילכל זה הלוקח את הפירות שהרי המוכר מכר לו כ"ו שלל תמגרש האשה ולא יכא זמן גיבוי כמותה שגרי משנה זו בכל נכסים וקרקעות שיש לו לבעל מירי כדמותה לקמן בסמוך (ג: ד) דלמר' למעוטי מלי אילומל למעוטי שאל נכסים כו' ובכולן אי אהל יכול לומר מקחו בעל לגמרי דלמר בפי' האשה שנפלו לה נכסים כפופה' דלי לא תימנל הכי סופל דקמי לא ילמר אלס ללשמו הרי כמותך נותנת על השולחן אלל כל נכסי אחרלן לכתובתך ולי בעי לטובת ה"ג לא מלי מווינן בתמיה משס אזו למדין שהמכר קיים ואלע"פ ששמועדין ללשה אלל דלהכי אהני שעבוד שכולל לטרופי מהן כשיגיע זמנה לגבות כמותה הלכך הלי מקחו בעל אחר ולקח מן האשה קלי דהוי בעל לגמרי הוהל מקח וכשתבל לגבות כמותה חטרופי ממנו דלל שלל חטרופי ממני לבעלי למכור לך קרקע המשועבד לי ולא גמריה בלני להקנות לך: ומשני הל אילמר עלה. דהילל דחור ולקח מן האשה אמר רבא בר רב הונל לא נכריה למימי מקחו בעל היכל דחור ולקח מן האשה אלל בלחות ג' שדות המשועבדות לה יומר משאר נכסים ודעתה שמכא עולוייהו ופי' דהוי מקחן בעל דודלי לא גמרה ואקני' אלל נחת רוח עשיתי לבעלה. ולקמיה (ו: ו) מפרש למעוטי מלי דלל ליהוי מקח בעל: אלס שכנב לה

בכפופה. כלומר אחת מן הג' שדות הוא שדה ששיעבד לה בפי' והוכיר הוהל שדה כשטר הכמותה שעבד לה וסמכה דעתה עליה טפי משאר נכסים. מיהו כל נכסיו ממי שעבד לה שכן כנב לה כל נכסי אחרלן לכתובתך ומיהו לא הוכיר ולא סיים מכולל בפי' בחוק שטר הכמותה כי אלס זה לבדו: ואחת

(א) ביה ח: גיטין ט: מוונות. (ב) כל כמותה ט: ע: טפ. (ג) ק"ע"ג וק"ח: (ד) כמותה ט: (ה) גיטין ט: (ו) ומוונות ט: (ז) ט"ז ללל.

הגהות הר"ח

(א) ביה ח: גיטין ט: מוונות. (ב) כל כמותה ט: ע: טפ. (ג) ק"ע"ג וק"ח: (ד) כמותה ט: (ה) גיטין ט: (ו) ומוונות ט: (ז) ט"ז ללל.

הגהות הגר"א

(א) ביה ח: גיטין ט: מוונות. (ב) כל כמותה ט: ע: טפ. (ג) ק"ע"ג וק"ח: (ד) כמותה ט: (ה) גיטין ט: (ו) ומוונות ט: (ז) ט"ז ללל.

מוסף רש"י

נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר אדם יכול להטות עליה קודם שחנא שלא יירשנה כגון דקלמר דין ודברים אין לי על אומה נחלה העמידה לכל לי כלומר לא יחל לי דין ודברים: ודברכל. כלומר ובאחו נחלה מועיל התנאי נחלה הבאה לו בתקנת חכמים כדרכל אלל בנחלה דלזרייתל כגון דין ודברים אין לי בירושת איני כשומות לא ויעיל התנאי דבעל כרחו שלו יחל אלל' אי ימנה ללחריס לשון מתינה: אי אפשי **בפנקת חכמים**. שעשו להנחלי: כגון ואלס. דלקמן דמדרכנן היל: שומעין לו. דבעל כרחו דלזרייש לא יחזרה חכמים שאל אינו חושש בעודה עשה לו חכמים לא יתן לו בעל כרחו שלדעתו תקנה חכמים: מלי כגון ואלס. בלחו תקנה חכמים היו מדברים בבמה"ד שעליה אמר רבא כל האומר אי אפשי בתקנת חכמים וכו' ואלס התקנה שנתן מדברים בה שומעין לו: כדרכ הונל אמר רב. כלומר מתקנת מוונות שהבעל נתן ללשה היו עסקים